

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 553

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 755 din 21 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.....	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.445. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru modificarea și completarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 16/2019 privind aprobarea tarifelor pentru serviciile furnizate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și instituțiile sale subordonate	6
4.474. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical generalist” și „asistent medical balneofiziokinetoterapie și recuperare” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia.....	7–8
4.540. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv” (disciplinele sportive „fotbal”, „handbal”, „baschet”, „volei”, „tenis de masă”) din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București.....	8–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 32 din 30 martie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 755

din 21 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 6, art. 16, art. 17, art. 19—art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Ion Stancu în Dosarul nr. 3.582/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.372 D/2018.

2. Dosarul se află la al doilea termen de judecată. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a avut termen în cunoștință. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.458 D/2018 și nr. 1.304 D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Andrei Osman în Dosarul nr. 3.814/120/2015* al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Gheorghe Diniță în Dosarul nr. 47.310/3/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. Dosarele se află la al doilea termen de judecată. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul Andrei Osman a depus la dosar o cerere de judecare a excepției de neconstituționalitate în lipsă. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 1.372 D/2018, nr. 1.458 D/2018 și nr. 1.304 D/2019, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.458 D/2018 și nr. 1.304 D/2019 la Dosarul nr. 1.372 D/2018, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 864 din 10 decembrie 2015 și nr. 704 din 15 noiembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Sentința civilă nr. 5.284 din 11 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.582/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 6, art. 16, art. 17 și art. 19—23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**. Excepția a fost ridicată de Ion Stancu într-o cauză având ca obiect obligarea Comisiei Parlamentare a Revoluționarilor din Decembrie 1989 la soluționarea unei contestații formulate împotriva unei decizii emise de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 92 din Legea nr. 341/2004 din cadrul Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989.

10. Prin Încheierea din 9 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.814/120/2015*, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**. Excepția a fost ridicată de Andrei Osman în recursul împotriva unei hotărâri pronunțate

într-o cauză în care s-a solicitat, în principal, să se dispună acordarea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant” și eliberarea certificatului constatator.

11. Prin Încheierea din 16 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 47.310/3/2017, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014**. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Diniță într-o cauză având ca obiect obligarea Comisiei Parlamentare a Revoluționarilor din Decembrie 1989 la soluționarea unei contestații formulate împotriva unei decizii emise de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9² din Legea nr. 341/2004 din cadrul Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii fac referire la preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, arătând că în procesul de elaborare a actului normativ criticat au fost încălcate principiile transparenței decizionale, prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică. Ordonanța de urgență a Guvernului a fost adoptată fără avizele prevăzute de lege, și anume fără avizul Colegiului Consultativ al Revoluționarilor și fără consultarea Comisiei Parlamentare a Revoluționarilor din Decembrie 1989. Inițiatorul actului normativ criticat, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, continuatorul fostului Secretariat de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, își invocă propria culpă, aceea de a nu fi respectat, cu ocazia preschimbării certificatelor doveditoare obținute în temeiul Legii nr. 42/1990, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 341/2004. Prin abrogarea art. 9 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, prin care se finaliza procedura de preschimbare a certificatelor doveditoare prin decret al Președintelui României, nu mai pot beneficia de drepturile conferite de Legea nr. 341/2004 un număr de 2000 de răniți, 1400 de reținuți, 2800 de urmași ai eroilor-martiri și 22000 de luptători remarcați. De asemenea, se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 este neconstituțională, „deoarece Comisia juridică de disciplină și imunități din Camera Deputaților a data aviz negativ”.

13. Autorii excepției formulează și critici de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, arătând că nu se justifică sub niciun motiv caracterul de urgență al actului normativ criticat, ceea ce conduce la încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție. De asemenea, actul normativ criticat a fost emis fără avizul Consiliului Legislativ, aviz ce a ajuns la Monitorul Oficial al României după publicarea acestuia.

14. Totodată, autorii excepției susțin, în esență, că, prin nerespectarea principiilor de drept stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 a prevăzut că plata drepturilor stabilite de Legea nr. 341/2004 se face numai pentru Luptătorii cu Rol Determinat, dar nu și pentru Luptătorii Remarcați prin Fapte Deosebite, care nu mai pot beneficia de drepturile prevăzute de Legea nr. 341/2004. Această discriminare a persistat și persistă și prin faptul că Luptătorii Remarcați prin Fapte Deosebite sunt afectați, nemi primind indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004, însă aceia care nu au participat la Revoluția din Decembrie 1989, ci au participat la revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din 1987 beneficiază în continuare de plata indemnizației, ceea ce contravine art. 16 din Constituție. Astfel, discriminarea operează atât față de celelalte categorii de

beneficiari ai Legii nr. 341/2004, și anume răniți, reținuți și urmași, cât și, în mod deosebit, față de persoanele care au participat la revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din 1987. Discriminarea este evidentă și comparativ cu ceilalți beneficiari de indemnizații, respectiv deținuți politici, deportați și veterani de război, care primesc aceste indemnizații ca urmare a sacrificiului celor care au distrus regimul totalitar. Sunt încălcate și art. 7 privind egalitatea în fața legii și interzicerea discriminării din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Se mai arată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 s-a modificat Legea nr. 341/2004 în sensul că certificatul pentru acordarea titlului de Luptător cu Rol Determinant se eliberează numai pentru Luptătorii Remarcați prin Fapte Deosebite pentru acțiuni săvârșite până la fuga dictatorului în data de 22 decembrie 1989. Cei care au desfășurat activități revoluționare după data de 22 decembrie 1989 sunt astfel discriminați în raport cu prima categorie. Practic, legiuitorul, prin cele două acte normative criticate, stabilește că Revoluția din Decembrie 1989 s-ar fi terminat în data de 22 decembrie 1989, ceea ce nu corespunde adevărului.

16. Se face referire la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 noiembrie 2014, pronunțată în Cauza *Boșnigeanu și alții împotriva României*, în care au fost tratați în mod egal luptătorii cu merite deosebite alături de răniți și reținuți, fiind numiți cu toții victime ale represiunii din Decembrie 1989.

17. Referitor la art. 22 alin. (1) și la art. 47 din Constituție, se arată că indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004 a fost singura sursă de existență a revoluționarilor, iar prin eliminarea acesteia s-au înregistrat o serie de decese ale beneficiarilor Legii nr. 341/2004, ceea ce încalcă dreptul la viață și dreptul la măsuri de protecție socială. Protecția socială de natură să asigure beneficiarilor indemnizației un nivel de trai decent este complet anihilată și iremediabil compromisă de actele normative criticate, prin care nu numai că nu se asigură un nivel de trai decent, dar se impune acordarea în mod discriminatoriu a indemnizației doar pentru anumite categorii.

18. Se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 manipulează conștiința cetățenilor României în scop denigrator deoarece din cuprinsul acesteia rezultă că suspendarea plăților s-ar fi făcut din cauza modului defectuos în care s-au eliberat unele certificate de revoluționar, ceea ce aduce atingere art. 29 alin. (1) și art. 30 alin. (7) din Constituție.

19. Se arată că neacordarea indemnizației lunare reparatorii încalcă dreptul de proprietate al autorilor, deoarece în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului indemnizațiile intră sub incidența art. 1 din Primul protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sens în care se invocă Hotărârea din 12 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Stec și alții împotriva Regatului Unit*. De asemenea, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 90 din 7 februarie 2012, prin care s-a reținut că sumele reprezentând indemnizații ce se achită beneficiarilor Legii nr. 341/2004 constituie într-adevăr un bun în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Totodată, este invocată și jurisprudența referitoare la nediferențierea între prestațiile sociale contributive și cele necontributive, respectiv Hotărârea din 30 septembrie 2003, pronunțată în Cauza *Koua Poirrez împotriva Franței*, și Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Andrejeva împotriva Letoniei*. Se face referire, totodată, și la Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, în care se reține că noțiunea de bunuri acoperă atât bunurile actuale, cât și valorile patrimoniale, inclusiv creanțe, în

virtutea cărora reclamantul poate pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a beneficia efectiv de un drept de proprietate (paragraful 64). De asemenea, sunt invocate și cele reținute în Hotărârea din 1 iulie 1961, pronunțată în Cauza *Lawless împotriva Irlandei*, potrivit căreia, în cazul instituirii unor măsuri derogatorii cu caracter excepțional, statul trebuie să acționeze astfel încât să fie protejate valorile enumerate de art. 15 din Convenție.

21. Având în vedere acestea, autorii susțin că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 53 din Constituție, referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

22. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 1.372 D/2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În Dosarul nr. 1.304 D/2019, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

23. **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.

28. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 29 alin. (1) referitor la libertatea conștiinței, ale art. 30 alin. (7) privind interzicerea defăimării țării și a națiunii, ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, ale art. 47 privind nivelul de trai, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului. De asemenea, se invocă prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 privind protecția proprietății private din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, cele reținute prin Decizia nr. 864 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 10 martie 2016, în care, făcând referire la preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și având în vedere Nota de fundamentare, a constatat că acestea sunt neîntemeiate prin raportare la art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. Astfel, în Nota de fundamentare Guvernul a arătat că, în anul 1996, în evidența Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor, un număr de 9.741 de persoane aveau certificate de revoluționar, iar la nivelul anului 2010 numărul a crescut considerabil, ajungând la 21.245 de persoane, precum și că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public, care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (a se vedea, în acest sens, Decizia de inadmisibilitate a Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49).

30. Totodată, prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Curtea a reliefat necesitatea creării unui echilibru între interesele generale ale societății și interesele particulare ale persoanelor, sens în care este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „*just echilibru*” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului (Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50).

31. Referitor la criticile privind încălcarea dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, instanța constituțională a observat Decizia nr. 330 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, prin care s-a reținut că legiuitorul, ținând cont de realitatea existenței unor situații în care necesitatea protejării interesului public general impune în mod obiectiv adoptarea unor măsuri urgente, poate permite adoptarea unor acte normative fără îndeplinirea tuturor cerințelor privind asigurarea transparenței decizionale, ceea ce nu contravine prevederilor din Legea fundamentală. Cu acest prilej se observă că, potrivit art. 7 alin. (13) din această lege, în cazul reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 815 din 11 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 4 iulie 2019, paragraful 50). Totodată, Curtea a arătat că aspectul invocat de autorii excepției, potrivit căruia „actul normativ nu a fost trecut pe ordinea de zi a ședinței Guvernului din data de 29 decembrie 2014” și „nu a avut avizul Consiliului Legislativ”, excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională (a se vedea Decizia nr. 114 din 9 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 16 mai 2017, paragraful 47).

32. Referitor la critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate instituie o discriminare în cadrul aceleiași categorii de revoluționari — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite —, prin sistarea plății indemnizației lunare reparatorii, Curtea constată că normele supuse controlului de constituționalitate se aplică tuturor destinatarilor lor, fără ca între aceștia să existe privilegiu

sau discriminări, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

33. Totodată, examinând cele două criterii reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru acordarea titlului de Luptător cu Rol Determinant, presupus a fi arbitrar, respectiv cel al momentului fugii dictatorului și cel al localităților în care au rezultat persoane ucise, rănite sau reținute, Curtea a constatat că legiuitorul delegat și-a exercitat, în mod legitim, marja largă de apreciere de care se bucură.

34. Curtea a reținut că legiuitorul delegat, prin limitarea categoriei prevăzute de dispozițiile criticate — Luptător cu Rol Determinant — la persoanele care și-au pus viața în pericol până la momentul fugii dictatorului, nu a acționat în mod arbitrar. Și aceasta pentru că nu se poate nega că, în ciuda complexității evenimentelor Revoluției Române din 1989, momentul fugii dictatorului nu ar reprezenta un moment cu o importanță aparte în derularea acestora. De asemenea, Curtea a reținut că nu se poate susține că delimitarea pe care legiuitorul delegat a introdus-o, a persoanelor care și-au pus viața în pericol în acele localități în care au rezultat persoane decedate, reținute sau rănite, față de persoanele care și-au pus viața în pericol în localități în care nu au rezultat persoane decedate, reținute sau rănite, este lipsită de temei, arbitrară (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 430 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 24 septembrie 2018, paragrafele 28 și 29).

35. Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că nu constituie o discriminare faptul că, prin aplicarea unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate ca atare prin prisma propriilor lor interese subiective. A nega posibilitatea legiuitorului de a modifica sau de a abroga o normă ar însemna negarea competenței sale legislative. Din contră, legiuitorul, fie el originar, fie delegat, trebuie să vegheze la asigurarea stabilității economice a țării și să ia măsuri în consecință (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 90 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 5 aprilie 2012).

36. Cu privire la critica referitoare la abrogarea art. 9 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, prin art. I pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 108 din 8 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 29 iunie 2018, paragraful 28, că, având în vedere reglementarea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, a noii proceduri pentru obținerea certificatelor pentru noul titlu instituit, și anume acela de Luptător cu Rol Determinant, era evidentă necesitatea abrogării art. 9 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, deoarece aceste din urmă dispoziții se refereau la procedura de atribuire a vechilor titluri prevăzute de Legea nr. 341/2004, anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014.

37. Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica potrivit căreia sistarea plății indemnizației reparatorii pentru anumite persoane care nu fac parte din categoria Luptător cu Rol Determinant contravine prevederilor constituționale ale art. 44, întrucât, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, ori Decizia nr. 419 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 18 august 2014, a statuat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că instituirea unor astfel de beneficii, precum și stabilirea condițiilor și a criteriilor de acordare sunt lăsate la libera apreciere a legiuitorului. Ca atare, indemnizația se acordă

în condițiile Legii nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și Ordonanța Guvernului nr. 1/2015.

38. Totodată, Curtea a observat Decizia nr. 90 din 7 februarie 2012, precitată, potrivit căreia sumele reprezentând indemnizații restante ce se achită beneficiarilor Legii nr. 341/2004 constituie, într-adevăr, un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceste tipuri de indemnizații au caracter reparatoriu, fără consacrare constituțională, astfel încât legiuitorul le poate acorda sau nu, dar, în momentul în care a decis acordarea unor astfel de indemnizații pe o anumită perioadă, are, de asemenea, dreptul de a alege frecvența și modalitatea concretă de acordare a acestora. Nefiind drepturi constituționale, legiuitorul poate opta și pentru retragerea lor în viitor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 429 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 12 septembrie 2018, paragraful 41).

39. Referitor la critica privind încălcarea art. 47 privind nivelul de trai, Curtea a reținut că Legea fundamentală consacră, în art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României, obligând statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar în art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, precitată).

40. Neintervenind elemente noi, de natură a justifica reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

41. Distinct de cele reținute prin deciziile menționate, Curtea observă că legiuitorul nu a reglementat cu privire la faptul că Revoluția din Decembrie 1989 s-a terminat la momentul fugii dictatorului, astfel cum susțin autorii excepției. Acest moment a fost fixat numai pentru delimitarea categoriei Luptător cu Rol Determinant, titlu atribuit celor care în perioada 14—22 decembrie 1989 au avut un rol determinant la declanșarea și victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, și-au pus viața în pericol în confruntările cu forțele de represiune, au ocupat și au apărat obiectivele de importanță deosebită, care au aparținut regimului totalitar, doar în localitățile în care în urma acestor acțiuni și confruntări au rezultat persoane ucise, rănite sau reținute, până la fuga dictatorului. Curtea observă însă că titlul Luptător Remarcant prin Fapte Deosebite se acordă unei categorii de persoane care au acționat în perioada 14—25 decembrie 1989. În concluzie, stabilirea momentului fugii dictatorului ca moment de referință (alături de celelalte condiții) pentru delimitarea unei categorii de persoane care vor primi indemnizații reparatorii nu are semnificația stabilirii momentului la care Revoluția Română din Decembrie 1989 s-a încheiat.

42. Curtea observă că prevederile art. 22, ale art. 29 alin. (1) și ale art. 30 alin. (7) din Constituție nu au incidență în cauză deoarece conținutul normativ al textelor criticate nu reglementează în sfera acestor drepturi fundamentale.

43. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este aplicabilă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

44. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Stancu în Dosarul nr. 3.582/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Andrei Osman în Dosarul nr. 3.814/120/2015* al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Gheorghe Diniță în Dosarul nr. 47.310/3/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 16/2019 privind aprobarea tarifelor pentru serviciile furnizate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și instituțiile sale subordonate

În temeiul art. 3 alin. (13) și art. 9 alin. (17) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 16/2019 privind aprobarea tarifelor pentru serviciile furnizate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și instituțiile sale subordonate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 10 ianuarie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(4) Neplata tarifului corespunzător serviciilor solicitate se soluționează prin respingerea cererii.”

2. **La articolul 2, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:**

„(5¹) Tarifarea incompletă constatată după înregistrarea cererii atrage emiterea unei note de completare cu privire la diferența de tarif. Dacă după emiterea notei de completare se constată că nu s-a completat tariful în termenul acordat, cererea se respinge.”

3. **La articolul 2, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) Tarifele plătite pentru cererile respinse nu se restituie. Cererile respinse pot fi redepuse o singură dată, în limita cererii inițiale cu privire la obiectul și serviciul solicitate, fără plata unui

tarif suplimentar, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data comunicării respingerii cererii, și cu plata unui tarif suplimentar de 60 de lei, după expirarea acestui termen. În cazul cererilor respinse conform alin. (5¹), dovada plății diferenței de tarif se va atașa cererii în momentul redeunerii.”

4. **La articolul 8 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) serviciile prevăzute la cap. 1 și 2 din anexă, solicitate atât în regim normal, cât și în regim de urgență de către autoritățile și instituțiile din administrația publică centrală și locală, cu privire la imobilele aflate în patrimoniul statului și al unităților administrativ-teritoriale. Intabularea dreptului de administrare sau de folosință cu titlu gratuit este scutită de tarif, atât în regim normal, cât și în regim de urgență;”

5. **La articolul 8 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:**

„b¹) cererile de înscriere a dreptului de proprietate sau a altor drepturi reale formulate de către notarii publici în temeiul certificatelor de vacanță succesorală eliberate de către aceștia;”

6. **La articolul 8 alineatul (1), litera c) se abrogă.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Alexandru Laurențiu Blaga

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical generalist” și „asistent medical balneofiziokinetoterapie și recuperare” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.584/2014*), modificat prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.142/2016**), luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 3 din 6.05.2020 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada 13 februarie—6 martie 2020, în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „postliceal” (nivel 3 avansat, conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 5, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare), domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical generalist” și „asistent medical balneofiziokinetoterapie și recuperare”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG, cu sediul în municipiul Slobozia, Aleea Pieții nr. 8, județul Ialomița, începând cu anul școlar 2020—2021, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia are obligația ca, în termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, să parcurgă procedurile de înregistrare fiscală și să comunice Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar o copie de pe certificatul de înregistrare fiscală, în caz contrar se vor sesiza organele fiscale competente pentru luarea măsurilor care se impun.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2024—2025.

Art. 5. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical generalist” și „asistent medical balneofiziokinetoterapie și recuperare”, autorizate, se preiau la nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical generalist” și „asistent medical balneofiziokinetoterapie și recuperare”, acreditate în cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia.

Art. 6. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia revine fondatorilor.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Ialomița, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.584/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.142/2016 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — Fundația Ecologică Green — Filiala București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Postliceală FEG din municipiul Slobozia, Direcția generală învățământ preuniversitar din Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în

Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Ialomița vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 9 iunie 2020.
Nr. 4.474.

ANEXĂ

Județul Ialomița

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. și data ordinului ministrului/Decizia Inspectoratului școlar județean de autorizare	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniu	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ	Nr. de clase școlarizate/ număr de elevi
1.	Școala Postliceală FEG	Ordinul nr. 4.584/2014, modificat prin Ordinul nr. 3.142/2016	4/19.04.2020	Fundația Ecologică Green — Filiala București	Municipiul Slobozia, Aleea Pieții nr. 8, scoala_feg@yahoo.com	Postliceal/ Nivel 3 avansat (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 5 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Sănătate și asistență pedagogică		Asistent medical generalist Asistent medical balneofiziokineterapie și recuperare	Română	Cu frecvență (zi)	3/64 3/52
Capacitate maximă de școlarizare*) — 8 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 2)												

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv” (disciplinele sportive „fotbal”, „handbal”, „baschet”, „volei”, „tenis de masă”) din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu” din municipiul București

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului educației naționale nr. 3.630/2014*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 10 martie—18 aprilie 2014, începând cu anul școlar 2014—2015,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 13 din 18.07.2019 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat evaluată în perioada 6—7 iunie 2019,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „liceal” (nivel 3, conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 4, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare), filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv” (disciplinele sportive „fotbal”, „handbal”, „baschet”, „volei”, „tenis de masă”), limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență”, din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Luliu Maniu”, cu sediul în municipiul București, bulevardul Luliu Maniu nr. 381—391, sectorul 6, începând cu anul școlar 2020—2021, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv” (disciplinele sportive „fotbal”, „handbal”, „baschet”, „volei”, „tenis de masă”), autorizată, se preia la nivelul de învățământ „liceal”, filieră „vocațională”, profilul „sportiv”, specializarea „instructor sportiv” (disciplinele sportive „fotbal”, „handbal”, „baschet”, „volei”, „tenis de masă”), acreditată în cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Luliu Maniu” din municipiul București.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Luliu Maniu” din municipiul București are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de zile de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2024—2025.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Luliu Maniu” din municipiul București este obligată să respecte prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ cu program sportiv integrat, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.568/2011, să dețină certificatul de identitate sportivă și să fie înscrisă în Registrul sportiv, în condițiile acordării finanțării de bază pentru profilul „sportiv”.

(2) Inspectoratul Școlar al Municipiului București verifică îndeplinirea obligațiilor menționate la alin. (1).

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Luliu Maniu” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Ministerul Educației și Cercetării, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Luliu Maniu” din municipiul București, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 16 iunie 2020.
Nr. 4.540.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.630/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

Municipiul București

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Colegiul Tehnic „Luliu Maniu”	16/3.06.2019		Bd. Luliu Maniu nr. 381—391, sectorul 6, tel.: 0371/153538, fax: 0372/001976, liceu_luliumaniu@yahoo.com	Liceal/Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Sportiv (filieră vocațională)		„instructor sportiv” (disciplinele sportive „fotbal”, „handbal”, „baschet”, „volei”, „tenis de masă”)	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*) — 64 de formațiuni de studiu/două schimburi (maximum 32 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 32 de formațiuni de studiu/schimbul 2)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 32

din 30 martie 2020

Dosar nr. 166/1/2020

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— pentru președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mioara Iolanda Grecu	— judecător la Secția I civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Elisabeta Roșu	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Speranța Cornea	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 166/1/2020 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile

art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea dezlegării următoarelor chestiuni de drept:

„Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008, respectiv art. 190, art. 199 și art. 201 alin. (3) și alin. (9) din Legea nr. 95/2006, în sensul de a se stabili dacă în, înțelesul prevederilor menționate, spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima chestiune, să se stabilească dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 153/2017, nomenclatorul la care se referă această dispoziție legală este aplicabil și funcțiilor deținute de personalul tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul unui asemenea spital.”

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 25 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.966/87/2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept anterior menționate.

II. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

2. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*:

Art. 11. — „(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din

subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV. [...]"

3. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale, aprobată prin Legea nr. 174/2011, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008*:

Art. 1. — „Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal privind transferul ansamblului de atribuții și competențe ale Ministerului Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale concomitent cu asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare exercitării acestora.”

Art. 2. — „(1) Ansamblul atribuțiilor și competențelor prevăzute la art. 1 sunt următoarele: [...]"

d) asistența medicală acordată în unele unități sanitare cu paturi; [...]"

Art. 18. — „(1) În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale au următoarele atribuții:

a) asigurarea managementului asistenței medicale prin structuri cu atribuții specifice în acest domeniu;

b) aprobarea propunerilor privind modificarea structurii organizatorice, reorganizarea, restructurarea, schimbarea sediului și a denumirilor pentru spitalele publice din domeniul său de competență, cu avizul conform al Ministerului Sănătății Publice;

c) controlul modului de utilizare de către spitale a fondurilor alocate.

(2) Managementul asistenței medicale prevăzut la alin. (1) lit. a) se realizează prin:

a) evaluarea indicatorilor privind activitatea desfășurată în unitățile sanitare publice cu paturi și în alte structuri aflate în domeniul său de competență, stabiliți prin ordin al ministrului sănătății publice;

b) controlul de fond al unităților sanitare, în colaborare cu reprezentanții casei județene de asigurări de sănătate;

c) activitatea de soluționare legală a petițiilor cu privire la asistența medicală din unitățile sanitare din domeniul său de competență.

(3) Imobilele, compuse din construcții și terenuri aferente, în care își desfășoară activitatea unitățile sanitare cu paturi prevăzute la art. 16, aflate în domeniul public al municipiului București și în administrarea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, se transmit în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București, în condițiile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

4. Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 95/2006*:

Art. 190. — „(1) Spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare. Veniturile proprii ale spitalelor publice provin din sumele încasate pentru serviciile medicale, alte prestații efectuate pe bază de contract, precum și din alte surse, conform legii.

(2) Prin *autonomie financiară* se înțelege:

a) organizarea activității spitalului pe baza bugetului de venituri și cheltuieli propriu, aprobat de conducerea unității și cu acordul ordonatorului de credite ierarhic superior;

b) elaborarea bugetului propriu de venituri și cheltuieli, pe baza evaluării veniturilor proprii din anul bugetar și a repartizării cheltuielilor pe baza propunerilor fundamentate ale secțiilor și compartimentelor din structura spitalului.

(3) Spitalele publice au obligația de a asigura realizarea veniturilor și de a fundamenta cheltuielile în raport cu acțiunile și obiectivele din anul bugetar pe titluri, articole și alineate, conform clasificății bugetare.

(4) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și în cadrul ministerelor cu rețea sanitară proprie.”

Art. 199. — „(1) Autoritățile publice locale pot participa la finanțarea unor cheltuieli de administrare și funcționare, respectiv cheltuieli de personal, stabilite în condițiile legii, bunuri și servicii, investiții, reparații capitale, consolidare, extindere și modernizare, dotări cu echipamente medicale ale unităților sanitare cu paturi transferate, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație în bugetele locale.

(2) Autoritățile administrației publice locale pot acorda personalului medical și de specialitate din spitalele publice din rețeaua sanitară proprie stimulente financiare lunare, în limita a două salarii minime brute pe țară, în baza hotărârii autorităților deliberative ale autorităților administrației publice locale, în limita bugetului aprobat.”

Art. 201. — [...] „(3) Bugetul de venituri și cheltuieli al spitalului public se aprobă de ordonatorul de credite ierarhic superior, la propunerea managerului spitalului. [...]"

(9) Bugetele de venituri și cheltuieli ale spitalelor din rețeaua administrației publice locale se întocmesc, se aprobă și se execută potrivit prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și fac parte din bugetul general al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

5. Prin Cererea înregistrată la 4 decembrie 2018 cu numărul 1.966/87/2018 pe rolul Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, reclamantul Sindicatul „SANITAS” din Spitalul Județean de Urgență Alexandria (în continuare *A*), în numele și pentru membrii de sindicat persoane fizice, a chemat în judecată pe pârâțul Consiliul Județean Teleorman, reprezentat prin președintele Consiliului Județean Teleorman, în continuare *B*, pentru ca pe baza probelor ce vor fi administrate să se dispună:

a) obligarea pârâtului de a emite hotărâre pentru stabilirea salarizării personalului contractual din compartimentul T.E.S.A. din cadrul *A*, conform anexei nr. VIII cap. II lit. A pct. IV;

b) obligarea pârâtului de a aproba statul de funcții privind asimilarea funcțiilor specifice unităților sanitare ale salariaților din compartimentul T.E.S.A. din cadrul *A* cu funcțiile specifice aparatului propriu al ordonatorului de credit căruia îi sunt subordonați;

c) stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat, în raport cu nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonați.

6. Tribunalul Teleorman, prin Sentința civilă nr. 98 din 26 februarie 2019, a respins acțiunea ca nefondată, cu motivarea că prevederile art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt aplicabile salariilor de bază în litigiu, deoarece membrii de sindicat reprezentați de reclamant nu fac parte din aparatul propriu al consiliului județean, iar Spitalul Județean de Urgență Alexandria nu se încadrează în rândul instituțiilor publice de interes județean din subordinea acestei unități administrative, iar raportat la prevederile art. 18 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008, Spitalul Județean de Urgență Alexandria nu este o instituție publică de interes local aflată în subordinea Consiliului Județean Teleorman, deoarece au fost transferate doar managementul asistenței medicale și imobilele în care funcționează unitatea sanitară, concluzie ce se poate trage și din dispozițiile Legii nr. 95/2006 (art. 163, 169 și 190).

7. Totodată, s-a arătat că, deși bugetele de venituri și cheltuieli ale spitalelor din rețeaua administrației publice locale se întocmesc, se aprobă și se execută potrivit prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și fac parte din bugetul general al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, acest fapt nu poate duce la concluzia că spitalele de urgență sunt în subordinea consiliilor județene.

8. În concluzie, s-a reținut că Spitalul Județean de Urgență Alexandria este o instituție de utilitate publică, desfășurând o activitate într-un domeniu de interes public general, nu doar de interes județean, beneficiind de autonomie financiară, subordonarea față de Consiliul Județean Teleorman privind doar managementul asistenței medicale și includerea bugetului de venituri și cheltuieli în bugetul unității administrativ-teritoriale județul Teleorman; în aceste condiții, stabilirea salariilor de bază în perioada 1 ianuarie 2019—decembrie 2022 pentru personalul contractual din cadrul compartimentului T.E.S.A. intră sub incidența prevederilor art. 38 alin. (2) lit. a) și art. 39 alin. (1)—(4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

9. Împotriva acestei sentințe reclamantul a declarat apel, solicitând schimbarea în tot a hotărârii apelate în sensul admiterii cererii formulate, apreciind că motivarea instanței de fond nu are fundament legal, deoarece unitatea sanitară își desfășoară activitatea în subordinea Consiliului Județean Teleorman, atât din punctul de vedere al managementului asistenței medicale, cât și din punct de vedere al includerii în bugetul de venituri și cheltuieli al uniunii administrativ-teritoriale Teleorman.

10. Intimatul Consiliul Județean Teleorman a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat, având în vedere că art. 18 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008, respectiv art. 18—20 din Norma metodologică de aplicare a actului normativ anterior menționat prevăd expres autonomia financiară a unităților sanitare cu paturi pentru care s-a transferat managementul asistenței medicale, ceea ce exclude ideea de subordonare financiară a spitalelor județene față de consiliile județene, condiție necesară pentru aplicabilitatea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

11. La termenul de judecată din 15 octombrie 2019, Curtea de Apel București a dispus repunerea pe rol a cauzei pentru a

pune în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept vizând interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008, respectiv art. 190, art. 199 și art. 201 alin. (3) și (9) din Legea nr. 95/2006, în sensul de a se stabili dacă, în înțelesul prevederilor menționate, spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

12. În vederea exprimării punctului de vedere de către părți, Curtea de Apel București a acordat termen la 25 noiembrie 2019, când a fost pusă în discuție o suplimentare a întrebării în sensul că, în ipoteza unui răspuns afirmativ la prima chestiune, să se stabilească dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 153/2017, nomenclatorul la care se referă această dispoziție legală este aplicabil și funcțiilor deținute de personalul tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul unui asemenea spital.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

13. Instanța de sesizare a apreciat ca fiind îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, conform art. 519 din Codul de procedură civilă, după cum urmează:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- c) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- d) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

14. Primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, curtea de apel investită cu soluționarea apelului urmând să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, iar cauza care face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investite să soluționeze pricina.

15. În ceea ce privește admisibilitatea sesizării din perspectiva celei de-a patra condiții privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, s-a reținut că modul de interpretare a dispozițiilor legale menționate, în sensul de a se stabili dacă spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, constituie problema însăși a speței, pretențiile deduse judecării având ca fundament întocmai această chestiune.

16. În egală măsură, în ipoteza unui răspuns afirmativ la prima chestiune, analiza temeiniciei pretențiilor deduse judecății impune a se stabili subsecvent dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, nomenclatorul la care se referă această dispoziție legală este aplicabil și funcțiilor deținute de personalul tehnic, economic și socio-administrativ (T.E.S.A.) din cadrul unui asemenea spital, numai în această ipoteză fiind posibilă asimilarea la care se pretinde a fi obligat pârâtul cu funcțiile înscrise în cap. II lit. A pct. IV din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

17. Chestiunile de drept identificate prezintă și caracter de noutate, rezultând atât din perspectivă temporală, respectiv din împrejurarea că nașterea litigiului la finele anului 2018 este legată de aplicarea unui act normativ intrat în vigoare la 1 iulie 2017, cât și faptul că la nivelul Curții de Apel București nu s-a identificat practică judiciară în cauze similare.

18. Totodată, este îndeplinită și ultima condiție, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin niciunul dintre modurile prevăzute de lege, chestiunea de drept nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii și nici al unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

V. Punctul de vedere al părților

19. Punctul de vedere al apelantului a fost în sensul exprimării acordului privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

20. Intimatul nu a formulat un punct de vedere cu privire la chestiunea pusă în discuție.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Instanța de sesizare a arătat că spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale nu are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, conform art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

22. În acest sens s-a observat faptul că în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/2008 a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe ale Ministerului Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale în ceea ce privește, printre altele, asistența medicală acordată în unele unități sanitare cu paturi, așa cum este și cazul spitalului angajator în cauză.

23. Art. 18 din actul normativ anterior menționat statuează în mod limitativ cu privire la atribuțiile ce revin autorităților administrației publice locale, între acestea regăsindu-se strict următoarele:

a) asigurarea managementului asistenței medicale prin structuri cu atribuții specifice în acest domeniu;

b) aprobarea propunerilor privind modificarea structurii organizatorice, reorganizarea, restructurarea, schimbarea sediului și a denumirilor pentru spitalele publice din domeniul lor de competență, cu avizul conform al Ministerului Sănătății Publice;

c) controlul modului de utilizare de către spitale a fondurilor alocate.

24. Din perspectiva dispozițiilor anterior evocate, cuprinse în Legea nr. 95/2006, se observă că spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare, legea instituind numai o posibilitate, o facultate a autorităților publice locale de a participa

la finanțarea unor cheltuieli expres prevăzute de art. 199 din Legea nr. 95/2006.

25. Luând în considerare și prevederile art. 201 din același act normativ referitoare la aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public de către ordonatorul de credite, concluzia ce se conturează din interpretarea coroborată a prevederilor menționate pare a fi aceea că subordonarea spitalului județean în raport cu consiliul județean este numai una parțială, ce se limitează strict la atribuțiile prevăzute la art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008, atribuții ce vizează asigurarea managementului asistenței medicale, aprobarea unor propuneri de natură organizatorică, respectiv controlul exercitat sub aspectul utilizării fondurilor. Or, din analiza punctuală a acestor atribuții rezultă că niciuna dintre ele nu include sau nu presupune implicit atributul consiliului județean de a stabili drepturile salariale ale personalului contractual din cadrul spitalului.

26. Din această perspectivă, ideea inexistenței unei subordonări a spitalului în raport cu consiliul județean în sensul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 se sprijină și pe o analiză comparativă a reglementărilor din alte materii, spre exemplu în ceea ce privește Regulamentul-cadru de organizare și funcționare al Direcției generale de asistență socială și protecția copilului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 797/2017, act care la art. 1 statuează în sensul că „Direcția generală de asistență socială și protecția copilului este instituția publică cu personalitate juridică înființată în subordinea consiliilor județene/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București cu scopul de a asigura aplicarea politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei...”.

27. Un exemplu similar ce poate fi avut în vedere este cel al serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor, care, potrivit art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, „Se înființează, în subordinea consiliilor județene, prin reorganizarea serviciilor de stare civilă din aparatul propriu al consiliilor județene...”.

28. Se observă că textele de lege anterior citate cu titlu exemplificativ statuează în mod explicit subordonarea instituțiilor ce fac obiectul reglementării în raport cu consiliul județean. Or, în ceea ce privește problema de drept supusă analizei, nu se poate identifica un text de lege similar în privința spitalelor ce au făcut obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/2008, acest act normativ, ca de altfel și Legea nr. 95/2006 conținând reglementări specifice în domeniul sănătății ce nu pot sprijini dincolo de orice îndoială ideea existenței certe a unei subordonări a spitalului în raport cu consiliul județean, în sensul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

29. Pe cale de consecință, în opinia instanței, caracterul limitat al atribuțiilor ce revin organului administrației publice locale, coroborat cu autonomia financiară, ca principiu legal al funcționării spitalului, conduc spre concluzia potrivit căreia, în sensul dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, unitatea spitalicească nu are calitatea de instituție publică de interes județean din subordinea consiliului județean.

30. În altă ordine de idei, referitor la cea de-a doua întrebare formulată în cauză, s-a apreciat că, în ipoteza unui răspuns afirmativ la prima problemă, subordonarea presupune drept consecință aplicabilitatea nomenclatorului la care se referă art. 11 alin. (2) din Legea nr. 153/2017.

31. În concret, problema de drept decurge din împrejurarea că, acceptând existența subordonării în sensul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, personalul T.E.S.A., respectiv angajații reprezentați în cauză, deși desfășoară activitate într-un domeniu care s-ar încadra în anexa II la Legea-cadru nr. 153/2017, aferentă familiei ocupaționale „sănătate și asistență socială”, ar urma să fie salariați, ca urmare a unei echivalări, în baza anexei VIII, aferente familiei ocupaționale de funcții bugetare „administrație”. Or, deși Legea-cadru nr. 153/2017 nu reglementează în mod expres posibilitatea unei asimilări/echivalări între diverse funcții încadrate în familii ocupaționale distincte, admiterea existenței raportului de subordonare la care se referă art. 11 alin. (1) din actul normativ anterior menționat atrage drept consecință necesitatea aplicării nomenclatorului menționat la alin. (2) al aceluiași articol, în caz contrar reglementarea fiind lipsită de efect concret.

32. În consecință, luând în considerare atât admisibilitatea, cât și oportunitatea dezlegării chestiunilor de drept anterior expuse, în temeiul art. 519 și art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel București a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunilor de drept enunțate.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

33. La nivelul curților de apel Alba Iulia, Constanța, Craiova, Galați, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara nu s-a identificat jurisprudență relevantă pentru dezlegarea problemelor de drept supuse analizei.

34. Opinia teoretică unanimă exprimată de instanțe sau secții ale curților de apel Bacău, Brașov, București, Iași și Oradea, fără a se înainta jurisprudență în susținerea acestui punct de vedere, este în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008, respectiv art. 190, art. 199 și art. 201 alin. (3) și (9) din Legea nr. 95/2006, spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale nu are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

35. Prin Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și s-a constatat că prevederile art. 1 alin. (3), art. 6 lit. a) teza finală, art. 11 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (1) și art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

IX. Punctul de vedere exprimat de către judecătorii-raportori asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

36. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

37. În privința obiectului și a condițiilor sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate

pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

38. O primă verificare a îndeplinirii cerințelor de admisibilitate se impunea a fi realizată de instanța de sesizare, premisă neîntrunită în cauza de față, Încheierea din 10 decembrie 2019 necuprinzând motivele care susțin admisibilitatea sesizării conform art. 520 din Codul de procedură civilă.

39. În absența acesteia, verificând condițiile de admisibilitate a sesizării formulate în cauză de Curtea de Apel București, se constată că acestea nu sunt întrunite cumulativ.

40. În acest cadru se reține că sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat în curs de judecată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în stadiul procesual al apelului, într-un litigiu pentru care nu este prevăzută și calea de atac a recursului.

41. În ceea ce privește cerința „noutății” chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, se constată că aceasta nu are un conținut legal, dar asupra sa s-a statuat deja în jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 11/2015 sau Decizia nr. 4/2016). S-a reținut astfel că noțiunea de „noutate” a chestiunii de drept trebuie raportată la caracterul relativ recent al actului normativ sau al prevederilor cuprinse în acesta, la doctrina juridică, chiar privitoare la un act normativ anterior având conținut similar chestiunii de drept avansate, sau la faptul că nu a mai fost dedusă judecății anterior.

42. Cerința noutății este așadar îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări, chiar dacă nu recent intrate în vigoare, dacă instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate.

43. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor în urma unei interpretări adecvate, iar conturarea unor opinii jurisprudențiale diferite nu poate constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile. Așadar, în situația în care ar exista un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit, în mod constant, o problemă de drept, într-o anumită perioadă de timp, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare ar fi cel cu funcție de reglare — recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă.

44. În speță, condiția noutății chestiunii de drept este îndeplinită, aspect evidențiat și de răspunsurile comunicate de curțile de apel care au comunicat neidentificarea unor soluții cu privire la această problemă de drept, înaintând cel mult un punct de vedere teoretic.

45. În absența unei definiții legale a noțiunii „chestiune de drept” din cadrul cerințelor de admisibilitate prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă, în încercarea de a clarifica conținutul acestei noțiuni, în doctrină s-a arătat că, pentru a fi

vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară. Prin urmare, sintagma „problemă de drept” trebuie raportată la prevederile cuprinse în art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă”.

46. Chestiunea de drept supusă dezbaterei trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

47. În același timp, chestiunea de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența și, deci, aplicarea unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile. Chestiunea de drept trebuie să fie aptă să suscite interpretări diferite, care, fie ele doar prefigurate sau deja afirmate pe plan doctrinar, trebuie arătate în sesizare.

48. Cum de chestiunea de drept respectivă depinde soluționarea pe fond a cauzei, înseamnă că ea trebuie să fie una importantă și să se regăsească în soluția ce va fi cuprinsă în dispozitivul hotărârii ce urmează să fie dată, indiferent dacă cererea este admisă sau respinsă. În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat deja că admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile este condiționată de împrejurarea ca interpretarea pe care o va da instanța supremă să producă consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei, iar chestiunea de drept să conducă la dezlegarea în fond a cauzei, sub aspectul statuării în privința raportului juridic dedus judecătii.

49. Astfel, în raport cu datele concrete ale speței, astfel cum acestea rezultă din încheierea de sesizare, este incontestabil

îndeplinită cerința ca de lămurirea acestei chestiuni de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

50. Se apreciază însă că din încheierea de sesizare a instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile trebuie să rezulte dificultatea chestiunii de drept ce se cere a fi lămurită, inclusiv prin prezentarea interpretărilor diferite pe care aceasta le poate suscita și a obstacolelor care au împiedicat completul de judecată ca, în îndeplinirea obligației instanțelor judecătorești de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, să decidă asupra interpretării corecte.

51. În cauză, astfel cum s-a constatat, încheierea de sesizare nu cuprinde o motivare completă a îndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept reale, conform celor arătate mai sus, nefiind suficientă prezentarea punctului de vedere al completului de judecată asupra acestei chestiuni, fără o expunere a punctului/punctelor de vedere alternativ/alternative și a dificultății de a discerne între acestea.

52. În plus, circumstanțele particulare ale cauzei relevă faptul că problema de drept ce face obiectul sesizării nu are un grad de dificultate sporit, atâta timp cât prevederile a căror interpretare se solicită a se realiza nu sunt lacunare, incomplete sau neclare. Din punctul de vedere exprimat clar de completul de judecată asupra chestiunii de drept antamate rezultă cu evidență că era suficientă identificarea normelor incidente și aplicarea lor în concret, demersuri ce sunt în competența exclusivă a instanțelor de judecată investite cu soluționarea unor litigii.

53. În consecință, nu se poate reține gradul de dificultate al chestiunii de drept și nici existența unui risc real de apariție a unei jurisprudențe neunitare, atâta timp cât din actele dosarului nu rezultă că ar fi fost pronunțate hotărâri definitive prin care chestiunea de drept în discuție să fi fost soluționată în mod diferit, iar opiniile teoretice exprimate de instanțele consultate sunt în același sens cu punctul de vedere formulat de către instanța de trimitere.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.966/87/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008, respectiv art. 190, art. 199 și art. 201 alin. (3) și alin. (9) din Legea nr. 95/2006, în sensul de a se stabili dacă, în înțelesul prevederilor menționate, spitalul județean de urgență în privința căruia a operat transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății Publice către autoritățile administrației publice locale are calitatea de instituție sau serviciu public de interes județean din subordinea consiliului județean, în sensul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima chestiune, să se stabilească dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, nomenclatorul la care se referă această dispoziție legală este aplicabil și funcțiilor deținute de personalul tehnic, economic și socio-administrativ din cadrul unui asemenea spital.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 martie 2020.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

